

NOVÁK VALENTIN
Szentcsalád-tandem
(zakatolásmentes!)
 Nem-szentesített Biblia-részlet

Az alább olvasható holt-tengeri tekercek mellett elkaldott apokrif irat nem került elő. Ellenben valamiféle isteni sugallat tudomra hozta a tartalmát egy hánykolódásokkal teli hajnalon. Mikor nem bírtam tovább ezt a blaszfemikus álomjelenést, felkeltem, és papírra vetetem mindent. Délután már egy barátom orra előtt lobogtattam a kinyomtatott álom-tekerceset, mondván, még soha, semmit nem írtam, és ezután sem szándékozom, ám ez a szöveg kitolult belőlem, mint médium füléből az ektoplazma, s annyira irodalmiasan nyomult elő, hogy feltétlenül meg kellett keresnem őt, tudván tudva, hogy bejáratos bizonyos irodalmi lapok szerkesztőségeibe... Most annyira nincs pénzem, hogy el is adnám ezt a szöveget, mert rövidesen rám dörömböl a végrehajtó számlatartozásaim miatt, hiszen még egy félkomfortos, nyolckeri lukat sem tudok fenntartani kerékpáros *szak-tudásomból*. Az irodalmi ipse átfutotta az anyagot, és sokatmondóan bólogatott. Ennek meg kell jelennie a Présben. Olyan antiklerikális éle van az írásodnak, hogyha így folytatod, rövidesen ösztöndíjat nyerhetsz B-be, ahol számos író nyaral írás helyett. Végre egy igazi, Biblia-ellenes kirohanás, egy fasza istenkáromlás. De nem folytatom – jelentettem ki kategorikusan. És nem hiszem, hogy ez istenkáromlás lenne, s egyáltalán nincs kedvem senki ellen sorakoztatni a soraimat, és B. sem érdekel. Adjanak érte egy normál honoráriumot, mert abból kiperkálhatom a villanyszámla-tartozásaimat, ami miatt már inkasszálták a számlám, amin persze egy fia forint sincs féléve. Á, ez így nem megy. Ezt folytatni kell! Add el nekem az ötletet! Megveszem a vélhető honorárium fejében. Nagyjából tudom, mennyi dellát nyomatnak egy ekkora anyagért. Előhúzott mellényzsebéből egy nekem tetemesnek tűnő összeget, és *hozzám vágta*. Pár hónap múlva olvastam, hogy író ismerősöm kijutott B-be (az istenkáromlásokért járó emelt ösztöndíjjal), hogy megírja a Sátán evangéliuma (elég plágiumgyanús című) munkát...

Ennyit hát bevezetőül, mert úgy gondolom, kerékpáros-regényemben fontos helye kell legyen egy efféle álomnak, még ha azt ördögi kísértés sugallta is egy átvitt nap után... Hozzáteszem, az itt leírt sorok nem

bántó céllal születtek, ártó gondolkodás nem előzte meg jöttüket, egyszerűen csak *lettek* az Üpnosz jótékony örvényeiből, amelyek éjjelente (részben összeforrt kutacsom és platinahomlokomból eresztékeim) agyamba forognak... (S még valami! A *Nazaretha* kerékpáros verseny útvonala egyáltalán nem követi a Szent Család Betlehembe bolyongásának állomásait...)

József és Mária elhatározták, hogy beneveznek a nagy, szentföldi kerékpáros versenyre, a Nazarethára, melyet az üstökösök is közvetítenek más világok felé. Szamarákat eladták, és a jószágok árát megspórolt pénzükhöz csapva, megvásárolták koruk legtökéletesebb gépcsodáját, a „Nezer” márkájú tandemet, melyet a tökéletesen megmunkált ébenfaracsnik és cédruscsapágyak (bennük a legtisztább, közel-keleti olívaolajban fűrdtek az obszidián golyók), valamint az első és hátsó vörösfényő váltómű, meg a *damaszkuszi acélból* sodort bówdenek tettek fölöttébb értékes darabbá. Hogy a hegyikristálytömbből faragott, szupercsillogó vázról már ne is beszéljünk. Edzéseket tartottak a Nazareth körüli földeket szegő birtokhatár-utakon, ahol a legkisebb veszélynek voltak kitéve a számos banán-, datolya-, dinnye-, kókusz-, mirha-, ámbra-, fakereszt-, tóratekeres-, hamis frigyháza, légiós sisak-, falanx- és falanszter-szállító Camel kamionok vészes le-föl dübörgésének, de kimerészkedtek a Pusztába is, hogy Azazel dombjai között, a *kibuckák* népét is segítségül hívva találják meg az utat. Egyszer egy pusztába kiáltott szóval, másszor pedig egy pusztába zavart bűnbakkal lettek gazdagabbak. Mindkettőt hazavitték. A szót belevesték az ácsműhely falába, értelme – bűnös nép vagyunk. A bűnbakot pedig rövid felhizlalás után levágták, s bemutatták Jahve előtt áldozatképp, kérve a *kimondhatatlan nevű* Urat, segítse meg őket tandemes próbálkozásukon. A Nazaretha tájékozdási viadal volt. Fődíjként szentföldi királyságot lehetett nyerni, mely örökíthető a legközelebbi rokonra. Vészesen közelgett az indulás napja. Több szakaszban kellett megküzdeni a szentföld viszonyaival. (Terep, éghajlat, lakók, rablók, szerencse- és szerencsenlovagok, kóborló királyok, taposóaknák...) Az alsó-galileai Nazarethból először az 588 méter magas Tábór hegyére kellett föltekerni, majd a Móre-halom mellett elsuhanva nyugatnak vették az irányt Jezréel völgyébe, melyből csak a Megiddó romjait is átszelő hosszúsági körnél fordult a verseny délnek, s tartott egyenesen a fent nevezett szellemvárosig. József és Mária Nezer márkájú tandemé hamar az élre állt. Már az első napon többen óvást nyújtottak be, mondván, két ember gyorsabban teker, mint egy. Egyenlőtlen, s így érvénytelen a verseny. Mint a Bírák könyveiből kiderül, a döntnökök elutasították az óvást, mondván, két ember sokkal többet nyom a latban

Részlet a Sziszi című kerékpáros regényből

emelkedőn, s így nehezebb felkapaszkodni a hegyoldalakon, mi több, egy kétszemélyes kerékpárt sokkal kínzóbb irányítani, mint az egyszemélyest, s így az előny tulajdonképp kiegyenlítődik, ráadásul, az egyik tekerő személy nőszemély, akinek útközbeni szeszélyei valószínűleg jócskán hátráltatják a sima előbbre jutást, a megnövekvő súrlódási együtthatóról már nem is szólva. Ekkor újabb óvás érkezett. Hogyan lehetséges, hogy e férfias megmérettetésbe egy nő vegyül bele, akinek a házi tűzhely körül lenne a helye. Ezt a protestálást is elvetették a bírák, mondván, egy férfi kioltja a női jelenlétet. Erre azzal érveltek a kákán is csomót kereső, mindenképp királykodni vágyó versenyzők, hogy a női jelenlét ugyanúgy kiolthatja a férfijelenlétet, így a kerékpárt nem is ember hajtja, hiszen se nő, se férfi nem ül rajta, hanem egy nemtelen pusztadémon, amely kettősalakban jelentkezik, amit azon nyomban ki kell zárni a küzdelemből, mert megmértelyezi a tusa tisztaságát. Egyesek a csecsemőket kohóbelével emésztő Molochot látták az ártatlan Szent Családban. A bírák ezt a kérvényt is elutasították, mondván, Mária és József nevű versenyzők húsvér emberek, a Nazarethát megelőzően áldoztak Jahve előtt, amit egy démon még az álcázás érdekében sem tett volna meg. Végül a mezőny lázadóbb fele belenyugodott a hajthatatlan, valamit sejtő bírák döntésébe, és a királyságban reménykedő palik és férfinak álcázott nők izzadva nyomultak a jó másfél bibliai mérőföldnyi előnyre szert tett Szent Család után. A szakaszgyőzelmet József és Mária szerezte meg, így másnap mirtusz leveles trikóban folytathatták a küzdelmet. Az első szakaszt egy nehezebb hegyietap váltotta, Samaria kietlen dombjai között kerestek utat a tartomány fővárosába. A szakaszgyőzelmet József és Mária szerezte meg, így másnap a samariai kóro leveléből összevarrt, az izzadás hatására rendkívüli viszketések és ekcémát okozó, de áramvonalasságot növelő T-shirt-öt ölthettek magukra. A harmadik napon keletnek fordultak, és az Ébál-hegy mellett a Jordán folyóig tekergett az ezüstkígyó. (Egyes befűvezett szemtanúk gigantikus ezüst kígyónak tóditották a verseny száz nemesfém és hegyikristály-csillogású gépét.) Az időfutamat József és Mária nyerte, így a harmadnap induláskor a jordáni keszeg pikkelyeivel díszített szalagot vethettek át a vállukon. A Jordán és a Jabbók folyók találkozásánál eltöltött éjszaka, valamint a nagy báránysültparti után egy pihenőnap következett, majd pedig kiadós tekerés a folyó völgyében Gilgáig, s azon át Jerikóig. A szakaszgyőzelmet, szintén időfutam volt, József és Mária szerezte meg, így másnap a „jerikói falfehér” fantázianevű, a Sodoma Divatház által direkt a Nazerethára piacra dobott atléta prototípusát viselheték, melyet az különböztetett meg a többi tíz- és tízezer hasonlótól,

hogy volt rajta egy olajlevél hímzés, a földkerekség első márkajele. Az utolsó szakaszon a 811 méter magas Olajfák hegyére felkaptató menet a Gecsemáné-kert mellett a Susai-kapun begurult Jeruzsálembe, és a főtemplom előtt ünneplők sorfala között továbbiparkodott a Heródes palotája alatt végtelenbe vesző Hebroni úton a végső cél felé, a júdai Betlehembe. A szakaszgyőzelmet József és Mária szerezte meg, így másnap átvehettek egy ígérvényt, mely a zsidók fölötti uralkodásra jogosította volna föl őket, ha... De menekülniük kellett... Hiába dicsőítette őket és a családi összefogást a nép, a verseny alatt végig zúgolódó, a bírának fellebbezéseket, feljelentéseket, óváásokat benyújtó biciklis hapsik és férfinak öltözött (egyébként fölöttébb férfias) nők, akik mind királykodni akartak a zsidó nép fölött, addig lázították az *istenadtát*, míg pogrom fenyegette a Szent Családot. Senki nem volt hajlandó a nagy tekerésben megfáradt Máriát és Józsefet befogadni, pedig szegény asszony megpocakosodva ért a verseny végére. Sőt az a hír járta, hogy Heródes király a Nazaretha egész szervező bizottságát bírástul börtönbe záratná, mert engedélye nélkül írtak ki versenyt a zsidókirályi címre. Egyes palotabeli jósok, csillagvizsgálók és bélpróféták pedig egyenesen arról hadováltak, hogy eljön a megváltó, aki halálos veszedelmet jelent az uralkodóra, mert ő lesz a zsidók királya. Ezt csak megerősítette a legnagyobb jeruzsálemi misztériumkoncert három lemeznyűvője, a Háromkirályok fantázianéven fellépő: dj. Gasperek, dj. Menyus és dj. Bauldy Saar. *Hö, király!* című szerzeményükben egyenesen arról géphangoskodtak, hogy egy csillagot követve jöttek el a jeruzsálemi techno-rap zenei találkozóra, és tovább is mennének, ha a rajongók engednék királyt látni. Heródes maga elé citálta a nemzetközi dj-triumvirátust, hogy kifaggassa, s államellenes összeesküvés miatt börtönbe vettesse őket, de egy jó sugallat megsegítette őket, s még idejében távoztak Jeruzsálemből három kiérdemesült, korabeli kempingbiciklin. A jó sugallat csóvás csillag képében arról is értesítette dj. Gaspareket, dj. Menyust és dj. Bauldy Saart, hogy menjenek Betlehembe új királyt imádni, mert most született, s odaszületett, nem Jeruzsálembe, a vízfejbe (ahogy korábban gondolták), amit a zsidók királyai a világmindenségnek hisznek. Menjenek, vigyenek ajándékot, még többet is, mint a kerékpárok csomagartózára fér, de siessenek, mert a Szent Családnak menekülnie kell Heródes hatalomfélése miatt, tudjuk, hisz a bitang kivégeztette az összes két év alatti gyermeket, akinek biciklit hozott a Jézuska karácsonyra. A csillag Betlehembe vezérelte őket. A jászolba tekintve önkéntelenül is felkiáltottak: Hö, király, s leborultak a földön élt legnagyobb létező előtt...

Itt véget ért az álmom. Szép-e, csúf-e, isteni-e, ördögi tán, nem tudhatom, döntsék el, de ne ítéljenek elhamarkodottan, mert az álmok is valahonnan származnak. Isten laboratóriumából, vagy ördögüstökből, esetleg a párhuzamos univerzumokból, vagy a fekete lyukak repedéseiből szivárognak, nem tudhatjuk. Valahonnan jönnek, s a földön televényre lenek. Most bennem. Most így. A történet folytatását négyféle, kanonizált

verzióban ismeri és tiszteli mindenki. De a kerek e világon első kerékpáros-versenyről, a Nazaretháról csak ebben a kis kezdőbetűs könyvben olvashatnak. S még hozzátenném, hogy a Nazarethát az agyamban sem rendezték meg többé, mert a szervezők a nagyszámú botrány, tüntetés, atrocitás, pogrom, keresztre feszítés, gyermekgyilkosság, feljelentés és jelentés kapcsán lemondtak arról, hogy hagyományt teremtsenek...

JAHODA SÁNDOR

Édesanyám! Csomagolj...

Úton-útfélen leszólítottak a nélkülözéstől félholt emberek. Hozd el, Sándor! Hozd el nekünk, különben mindennek vége... Annyira megsajnálta őket.

Hazaszaladtam rögtön, és elszántan álltam anyám elé. Édesanyám! Csomagolj össze nekem. Töltsd tele a kulacsomat erős kávéval, tarisznyámba egy nagy zacskó csipszet, meg egy karton cigit tégy. Nem. Ne is próbálj visszatartani. Máris indulok Eufóriába, Mánia-ország fővárosába. Ne aggódj. A mobilom be lesz kapcsolva. És elhozom, amire vágnak! Elhozom, ha a fene fenét eszik is! A létfontosságú verseket.

Az érzés-csillapítók...

Az érzés-csillapítók nem hatnak. Tér-szüksületem is van. Dalom-csillapítót meg elvből nem szedek. Kórházba? Minek? Hogy elmeosztályelső legyek? Akármilyen becsvágyó is vagyok, de erről lemondok. Őrült vagyok – mit érdekelne engem az Őrület maga? Nem volna szép... Én egymagam is végig tudom élni kettesben az életemet. Miért kérjem ehhez egy pszichiáter segítségét? Hogy még többen legyünk?

Párhuzamos életrajzok

*Harmincegy éves vagyok.
Napóleon is
éppen harmincegy éves volt,
ennyi idős korában.*

Hát nem különös?